

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen som ordfører.

Bjarne Laustsen (S):

Som udgangspunkt vedstår Socialdemokratiet forliget om »Flere i arbejde«-aftalen. Men jeg vil gerne her indledningsvis beklage, at det ser sort ud for regeringens målsætning om at skaffe 27.000 flere i arbejde, som jo i øvrigt er en forudsætning for, at regeringens politik på området kan gennemføres.

I stedet for flere i arbejde er arbejdsløsheden steget med mere end 17.000 personer på 1 år, uden at regeringen har foretaget sig noget som helst for at bringe flere i arbejde og dermed få has på arbejdsløsheden.

Forudsætningen for vores velfærdssamfund er jo, at vi skal skabe så mange arbejdspladser som muligt, og vi skal have så få arbejdsløse som mulig. Selv om det ikke vil være helt fair at give regeringen hele skylden for ændringerne i konjunkturerne og dermed den stigende arbejdsløshed, så er der bestemt god grund til at notere, at regeringen har gjort ondt værre ved at afskedige tusindvis af folk i den offentlige sektor.

Vi har i det sidste halve år set, at arbejdsstyrken er blevet formindsket med 32.000 personer. Det svarer som sagt til, at 200 arbejdspladser om dagen er forsvundet.

Det giver jo selvsagt et øget pres på bl.a. efterlønsordningen, for vi kan se, at folk går ud af arbejdsmarkedet, uden at deres stillinger bliver genbesat. Forudsætningen for, at vi kan have et rummeligt arbejdsmarked og få plads til dem, som ikke har af 100 pct.s erhvervsevne, er jo, at der er fremdrift i arbejdsmarkedet.

I Socialdemokratiet har vi selvfølgelig noteret os, at både arbejdsgiverorganisationer og et enkelt regeringsparti samt KL har sagt, at der skal ske ændringer i overførselsindkomsterne og ændringer i efterlønsordningen. Det tager Socialdemokratiet stærkt afstand fra.

Mange tusinde seniorer forstår simpelt hen ikke regeringens tale om det grå guld og mangel på arbejdskraft, når de hver eneste dag bliver skuffede, fordi de modtager afslag på deres ansøgninger om arbejde. Selv om de står til rådighed for arbejdsmarkedet, så kan man bestemt ikke påstå, at arbejdsmarkedet står til rådighed for dem.

Socialdemokratiet håber, at det snart vil gå op for regeringen, at man ikke længere kan sidde med hænderne i skødet og se på, at den negative

udvikling i ledigheden og i beskæftigelsen fortsætter.

I Socialdemokratiet vil vi gerne være med til at tale om, hvordan vi helt aktuelt kan sætte gang i arbejdet, f.eks. inden for byggeriet, ved at indføre en ordentlig varslingspulje i forbindelse med afskedigelse i større omfang samt at sætte gang i regionalpolitikken. For det er jo ofte dér, man oplever de store nedskæringer med tab i skattegrundlag, når folk mister deres arbejde, til følge.

Vedrørende L 190 omkring ansvar for styring af den aktive beskæftigelsesindsats er Socialdemokratiet tilfreds med, at der nu bliver mulighed for at få andre aktører ind, end der har været tidligere. Vi tror faktisk på, at det kan skabe noget ny dynamik, at der kommer nye koste til, men forudsætningen er jo selvfølgelig, at der er et arbejde at få.

I Socialdemokratiet har vi tiltænkt fagbevægelsen og ikke mindst a-kasserne en ny rolle, for det er jo dem, der kender deres medlemmer bedst og ved, hvilke behov for efteruddannelse m.v. de måtte have.

Men i styringen af indsatsen er det vigtigt, at man ikke slår plat på de arbejdsløse. Vi vil følge udviklingen nøje, således at det kun er de seriøse firmaer og institutioner, der kommer til at hjælpe folk i arbejde – ikke firmaer, der bare vil tjene penge på de arbejdsløses elendighed.

I øvrigt savner vi i lovforslaget her satserne fra reguleringen for, hvordan og hvorledes aflønningen af andre aktører skal foregå. Det har vi ikke set noget til. Vi ser meget frem til, at vi bliver instrueret om, hvordan og hvorledes vilkårene kan være dér.

Når det drejer sig om den aktive socialpolitik, L 191, er Socialdemokratiet helt enig i det fornuftige i at have ens sanktioner og rådighedsregler for ledige, der i gåseøjne kun har ledighed som problem. Dermed også sagt, at der er mange kontanthjælpsmodtagere, som har andre problemer end det at mangle et arbejde, og det kræver selvfølgelig en indsats i forhold til en anden lovgivning.

I dette lovforslag har vi forsøgt at løse de samspilsproblemer, der er mellem kontanthjælp og andre sociale ydelser, der gør, at det ikke i alle tilfælde kan svare sig økonomisk at tage et arbejde for den ene af ægtefællerne, som ellers er på kontanthjælp.

KL 11.30

I Socialdemokratiet har vi stået fast på, at vi ikke kunne acceptere nogen generelle forringel-